

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2009. évi április hó 3. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság az életveszélyt okozó testi sértés büntettének kísérlete és más bűncselekmény miatt **I.rendű vádlott neveés 2 társa** ellen indult büntetőügyben a Tolna Megyei Bíróság 5.B.175/2007/37. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen mindhárom vádlott és védőjük jelentett be fellebbezést, enyhítés érdekében.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

A másodfokú bíróság a jogorvoslattel megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében a megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdésének a) pontjára - mindössze azzal egészítette ki, hogy az I.rendű vádlottat a Szekszárdi Városi Ügyészség 2007. november 6-án, B.921/2007. számú határozatával lopás vétsége miatt megrovásban részesítette.

Az ekként kiegészített tényállás most már mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az hiánytalan, iratellenes megállapítást, téves ténybeli következtetést nem tartalmaz.

Az elsőfokú bíróság az eljárási törvény rendelkezéseinek betartásával széles körű bizonyítási eljárást folytatott le. Ennek során kihallgatta azokat a személyeket, akik a cselekménnyel kapcsolatban közvetlen vagy közvetett ismeretekkel rendelkeztek, megtekintette a videó kamerák által a helyszínen rögzített filmfelvételeket, továbbá lefolytatta a szükséges szakértői bizonyítást is.

A vádlottak, illetve a tanúk vallomása között - részben saját korábbi előadásaikhoz, részben az eltérő érdekkörhöz tartozó személyek vallomásaihoz képest is - eltérések mutatkoztak. Ezeket az ellentmondásokat az elsőfokú bíróság az eljárás során körültekintően, a bizonyítékok részletes és a logika szabályainak megfelelő értékelésével oldotta fel. Az ezzel kapcsolatos részletes, színvonalas és meggyőző érvelésével a másodfokú bíróság mindenben egyetértett. Helyesen bontotta a történéseket több szakaszra, és nem tévedett akkor sem, amikor az egyes részmozzanatok vonatkozásában a különböző érdekkörbe tartozó személyek vallomásait egybevetette a rendelkezésre álló egyéb bizonyítékokkal, így az orvosszakértői véleménnyel, illetve az eseményeket részben rögzítő képfelvételekkel.

Miután a bizonyítékokat a logika szabályaival összhangban állóan értékelte, és értékelő tevékenységének indokát is részletesen kifejtette, így a megalapozott tényállás - a védő ezzel ellentétes érvei ellenére - a másodfokú eljárásban eredménnyel nem volt támadható.

Az elsőfokú bíróság a megállapított tényállás személyi részének I.rendű vádlottideg-elmeállapotával kapcsolatos részét is a beszerzett ideg-elmeorvosszakértői vélemény alapján - a védő ezzel kapcsolatos ellentétes érvelésével szemben - megalapozottan állapította meg.

A fentiek szerint kiegészített tényállást a másodfokú bíróság megalapozottnak találta és eljárásában a Be.352.§ (2) bekezdése alapján irányadónak tekintette.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett mindhárom vádlott büntetőjogi felelősségére és a cselekmények minősítése is megfelel az anyagi büntető jogszabályoknak.

A felmentést célzó fellebbezések tehát nem voltak megalapozottak.

Hangsúlyozni szükséges, hogy I.rendű vádlottcselekményének minősítése vonatkozásában az elsőfokú bíróság alappal vizsgálta a magatartás emberölés büntette kísérleteként történő minősítésének lehetőségét. Az elkövetés körülményei,

a használt eszköz jellege, az ütések száma, irányultsága, ereje alapján a másodfokú bíróság egyetértett az elsőfokú bíróság érvelésével, mely szerint a vádlott szándéka a sértett halálára még eshetőleges formában sem terjedt ki.

Az elsőfokú bíróság helyes indokokkal fejtette ki azt az álláspontját is, mely szerint mindhárom vádlott formailag részt vett a Btk.271.§ (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő garázdaság büntettének megvalósításában, azonban a garázdaság szubszidiárius jellege folytán ez az I.rendű vádlott terhére nem volt megállapítható. Ennek ellenére nem volt akadálya annak, hogy a Btk.137.§ 3.) pontja szerinti csoportba őt is beszámítva, II.rendű és III.rendű vádlottak terhére a garázdaság minősített esete kerüljön megállapításra.

Helyesen ismerte fel az elsőfokú bíróság, hogy a Btk.29.§-ában megfogalmazott büntethetőséget kizáró ok - jogos védelem - egyik vádlott esetében sem állt fenn. Ezzel kapcsolatos érvelése mindössze annyiban szorult helyesbítésre, hogy a másodfokú bíróság megítélése szerint a sértett akkor sem járt el jogszerűtlenül, amikor a szórakozóhelyen dulakodott a II.rendű vádlottal és őt ellökte.

Az irányadó tényállás szerint az egyik vádlott - személye nem volt megállapítható - a **sértett** társaságában lévő **tanú1** -t a szórakozóhelyen inzultálta, a fenekére ütött. Majd az éppen erre figyelemmel távozni kívánó hölgyhöz a II.rendű vádlotthozzá simult. Ezek a nagy nyilvánosság előtt tanúsított, a becsület csorbítására alkalmas, támadó, zaklató jellegű magatartások - melyek legalábbis a Btk.180.§ (2) bekezdésében meghatározott, ún. tetteleges becsületsértés megállapítására alkalmasak voltak - a másodfokú bíróság megítélése szerint *szükségessé* tették, hogy a sértett **tanú1** védelmében fellépjen, és ennek során az *arányosság* követelményét sem sértette meg. Tehát jogos védelmi helyzetben cselekedett.

Ennek az eltérő álláspontnak nem volt kihatása a minősítésre, a több szakaszra bontható eseménysor későbbi mozzanatai során a vádlottak egyike sem hivatkozhatott alappal jogos védelmi helyzetre; különösen olyan körülmények között nem, hogy a legsúlyosabb magatartás, a karddal történő bántalmazás a helyszínről menekülő sértettet érte. Hasonlóképpen nem volt megállapítható a Btk.29.§ (1)-(2) bekezdésében megfogalmazott büntethetőséget kizáró ok a II.rendű és III.rendű vádlottak vonatkozásában sem.

Az I.rendű vádlottideg-elme állapotával kapcsolatos ténymegállapítás megalapozottságára már utalt a másodfokú bíróság. Az általa tanúsított erőszakos magatartás nem elmebeli állapotával, beszámítási képességének korlátozottságával vagy kizártságával függött össze, hanem a cselekmény elkövetése során fennálló önhibából eredő ittas állapotával.

Az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabásánál irányadó körülményeket helyesen ismerte fel.

Az ítélet ezzel kapcsolatos része mindössze annyiban szorult helyesbítésre, hogy II.rendű és III.rendű vádlottakkal szemben a társtettesi minőséget, mint súlyosító körülményt mellőzni kellett, miután a csoportos elkövetés megállapításakor ez a tény már értékelést nyert. Ennek ismételt súlyosító körülményként való megfogalmazása a kétszeres értékelés tilalmába ütközik.

Az elsőfokú bíróság az egyebekben helyesen feltárt bűnösségi körülményekhez, a bűncselekmények tárgyi súlyához, és a vádlottak személyi társadalomra veszélyességének fokához igazodó büntetéseket szabott ki.

A cselekmény elkövetése során használt eszközre, az ittas állapotban történt garázda, gátlástalan elkövetési módra figyelemmel a másodfokú bíróság nem találta eltúlzottnak az I.rendű vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát, amelynek felfüggesztése tartamánál fogva a Btk.89.§ (2) bekezdésére figyelemmel eleve kizárt. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a cselekmény tárgyi súlya folytán kizárólag végrehajtandó szabadságvesztés alkalmazásával érhetőek el a Btk.37.§-ában megfogalmazott büntetési célok.

Hasonlóképpen nem látott indokot a II.rendű, illetve a III.rendű vádlottal szemben kiszabott büntetés enyhítésére, vagy más büntetési nem alkalmazására.

A jogorvoslati kérelmek enyhítést célzó részükben sem voltak tehát alaposak.

A kifejtettek alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét - miután egyéb rendelkezései is törvényesek voltak - a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2009. április 3.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Halász Etelka s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Tolna Megyei Bíróság 5.B.175/2007/37. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.191/2008/9. számú végzése folytán a 2009. évi április hó 3. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke